

**Paraules de benvinguda al Claustre universitari
a càrrec del Rector Llorenç Huguet**

19.02.2015

Doctors i doctors claustrals,
Honorable Consellera d'Educació i Cultura,
Autoritats,
Doctors honoris causa Joan Pons i Miquel Barceló,
Amigues i amics,

Som a les acaballes d'un dels actes de més llarga tradició universitària; el d'acolliment d'un nou membre del Claustre, en aquest cas acollim coralmment la cantant, compositora i lletrista Maria del Mar Bonet.

La brillant *laudatio* del padrí, doctor Damià Pons, m'exonera, en bona part, de recórrer la biografia de la nova doctora, de coneguda i destacada personalitat per la seva aportació a la cultura musical de les nostres illes. Però això sí, l'enfilall de cançons a les quals s'ha referit el padrí m'han traslladat a recordar moments de gaudi, i escoltar bocabadat el seu concert, realment el complement d'una sonora lliçó magistral, m'ha omplert d'emocions retrobades.

Deixau-me ara, des de la meva vessant de matemàtic, fer una incursió científicomusical sobre la connexió d'origen entre la música i la matemàtica, encara que de la primera ben poc en sé i de la segona me'n falta molt per conèixer.

Jean Garlande, teòric de la música del segle XIII, tal com ja havia entès Pitàgores al segle VI abans de Crist, es refereix a la música com la ciència dels nombres traslladada al so. I avui, potser hauríem de dir-ne la ciència dels bits que reproduïxen sons.

Hom sap que els grecs en l'antiguitat varen dividir els sabers en dues grans categories. D'una part, els sabers exactes, que constituïen el quadríviu (aritmètica, música, geometria i astronomia), en què la música es considerava una disciplina matemàtica que manejava relacions de nombres i proporcions. D'altra banda, els sabers humans, que constituïen el trívium (gramàtica, retòrica i dialèctica). Aquests sabers es varen convertir en les set arts liberals, i la música va romandre com un subconjunt de les matemàtiques durant l'edat mitjana.

La ciència i l'art són activitats essencialment humanes. La matemàtica és una creació artística de la ciència; potser la més elaborada i sofisticada de totes les ciències. La música és l'art d'organitzar en el temps els silencis i els sons, produïts per veus humanes o per instruments, a la recerca de la bellesa formal i de l'expressió d'emocions..., com les que ens heu fet sentir.

Per a qui les comprèn, la matemàtica i la música, són un plaer..., fins al punt que ambdues són per a ells «belles arts». La música, emperò, fa vibrar el cor de tothom, tant el dels entesos com el dels profans, i la matemàtica, per la seva incomprensió general, ensorra molts esperits.

De la vostra biografia s'extrau que la música us ha dut a multitud d'indrets d'aquest globus que gira voltant el Sol, principalment de la Mediterrània, on la vostra veu, tan particular i inconfusible, ha ressonat entre mars i cels blaus, portant alegries i melangies, reivindicant la identitat d'un poble curós i gelós de la seva cultura i llengua catalanes.

I ara, després d'un llarg camí, heu tornat a la vostra i nostra Mallorca, a la qual tantes vegades heu cantat, com també als seus poetes; retrobant els vostres carrers de jocs d'infantesa, saludant la gent que mai no heu oblidat, ni mai us ha oblidat, per viure i reviure la joia de sentir i escoltar la remor de la mar i, tot plegat, sentir i gaudir aquests sabors de Mediterrània, de sol i sal, de pins i oliveres, que tots tenim enganxats a alguna privilegiada neurona amagada al nostre cervell.

Per acabar us vull dir que molt ens ha agradat que avui, davant la proposta de la nostra universitat, hàgiu acceptat voler formar part del seu Claustre i així honorar-nos per l'honor que hem volgut lliurar-vos. I també perquè estic segur que aquest fet ha de significar la continuïtat d'una entranyable i fructuosa relació i col·laboració amb la nostra universitat, que ja es duu a terme des de fa temps amb la nostra coral.

Doctora Maria del Mar Bonet, siau benvinguda al Claustre de la Universitat de les Illes Balears. En el seu nom us trasllat la nostra alegria per haver acceptat formar-ne part, al mateix temps que esper que conservareu en la vostra memòria aquest acte de litúrgia acadèmica en reconeixement a la vostra obra bastida amb una bella i singular veu de trobadora.

Us agraïm que hàgiu volgut honorar la nostra universitat amb la vostra acceptació i presència i, per què no, amb el crit de la vostra ànima que ha estat gemec, que ha estat encant, que avui i ara ha estat cant regalat a tots els vostres amics.

Moltes gràcies